

5257 1. April 1894: Æneste Beh. af Fællesudv. Indst. ang. Finanslovf. 1894—95. 5258

opleve en saadan Udgang af den Kamp, vi begyndte for 21 Aar siden, som vi nu skulle have den. Jeg vil sige den ærede Ordfører, at den Fred, der kommer — og Gud forbyde, at det skulle blive en anden Fred — er af samme Art, som vi fik i 1866. Da hed det ogsaa: lad os slutte Fred, lad os se at blive færdige med Forsatningskampen o. s. v. o. s. v., saa skal der komme en Række Reformer, og vi fik ogsaa i de første Aar en Del Reformer, som for Resten kunde om-disputeres, men Kampen rejste sig igen, og det vil gaa paa samme Maade igen. Ganste vist ere vi slaaede, det føle vi, men jeg er fuldt og fast overbevist om, at hvad vi kæmpede for, og hvad der nedlagdes i Beslutningen af 28de Marts 1873 er sandt og rigtigt og i Overensstemmelse med Grundlovens Aand, og Følelsen deraf vil ogsaa give os Kraft og Styrke til at vedblive at arbejde for de Ideer, saa at den ærede Ordfører kan være ganske rolig for, at han faar ikke Fred i den Befolkning i Landet, som han hidtil har sluttet sig til, nemlig Venstrebefolkningen, men han vil maaske faa en lun og blød Fred i det Højre, som han nu har sluttet sig til. Det er ganske klart, at naar de 23 eller 24 Herrer gaa over til Højre, som saaledes kommer til at staa i en stor Taknemlighedsgæld til dem, saa vil man der som noble og dannede Mennesker selvfølgelig betale dem, men den danske Landhøststand vil føle, hvad den følte den 28de Juli 1866. Derfor slutter jeg med en Anbefaling til alle dem, der endnu staa paa det gamle Venstrestandpunkt — jeg har aldrig beskylt de andre Herrer for at være Højremænd, men de ere ikke andet end Medlemmer af et nyt Højre — en Anbefaling til alle dem, der ikke have Lyft til at gaa over til Højre, om at stemme imod den Forsmædelse, som sker her mod vor Frihed ved Vedtagelsen af et saadant Forlig, hvorved Provisorierne og Fæstningen fuldtud og uden Knaphed anerkendes.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Københavns 4de Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Scharling: Paa givne Foranledning skal jeg blot udtale, at det ærede Medlem for Brests Amts 6te Valgfreds (Bojsen) i

denne Sag staar som Ordfører for Fællesudvalgets Flertal, samt at jeg derfor kun kan henholde mig til, hvad han udtalte over for de omtalte enkelte Poster paa Krigsministeriets Budget og er enig i hans Opfattelse.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds): Den ærede Ordfører fremkom med en Udtalelse, der gik ud paa at meddele, at en Del af hans Partifæller ikke var med til at indbringe denne Beslutning. Denne Udtalelse fra den ærede Ordfører var ikke rigtig, for vi ere ikke alene ikke med til den, men vi ere Modstandere deraf. Jeg kan imidlertid godt forstaa, at Tinget i Følelsen af den Afgørelse, som allerede er truffen, ikke tænkte dette Punkt den Opmærksomhed, som det ellers i og for sig fortjente. Jeg skal derfor sige, at vi erkende fra vor Side, at efter at en Afstemning var falden — hvis Udfald for øvrigt kun berøede paa, om 4 Mand vilde gaa til den ene eller til den anden Side — var Slaget tabt. Kampen er jo for øvrigt ført uden for denne Sal. Da de Herrer efter denne Afstemning besluttede at føre Sagen igennem, var Slaget tabt. Naar den ærede Ordfører siger, at det er i Landets velforstaaede Interesse at gaa ind paa dette Forlig, og at de forskellige Partier, Højre som det forhandlende Venstre, med Vre kunne gaa ind derpaa, saa maa jeg — jeg vil optage alt i den bedste Mening — opfatte det saaledes, at det er den Del af dette sidste Parti, som følger det ærede Medlem, han mente, altsaa det er denne Del af Partiet, som med Vre kan gaa ind paa det, uden at det ærede Medlem vil give os andre det Stempel, at vi skulde have mindre Vre, fordi vi ere Modstandere af, hvad det ærede Medlem her gaar ind paa. Det ærede Medlem, som nu er Ordfører, og jeg have i Tiderne haft saa meget sammen, at jeg ligesom han maa fremkomme med en Fremstilling — om den end bliver kort — af Forholdene, saaledes som de have udbillet sig. Vi have kæmpet mange Kampe sammen og arbejdet meget sammen, saa man kan forstaa, at Følelsen er en noget anden for mit Vedkommende end maaske for enkelte andre ærede Medlemmer, naar jeg nu skal staa som en bestemt Modstander i et af de vigtigste Spørgsmaal,